

Kabaret: Láska v Paříži

Předvečer začátku soutěžního týdne GRAND Festivalu smíchu byl zasvěcen jemnému francouzskému humoru a nádherným francouzským melodiím. Projekt **Kabaret: Láska v Paříži** vznikl při příležitosti 18. ročníku festivalu ve spolupráci Východočeského divadla s Théâtre de l'Imprévu z Orléansu a pod záštitou Alliance Française Pardubice.

Atmosférou i rozložením scény jako by se diváci ocitli na rušné uličce v Paříži. Možná někde v blízkosti Eiffelovy věže nebo někde na umělci oblíbeném Montmartru. Formou kabaretních čísel se k publiku dostávaly střípky z francouzské poezie, kratší texty prózy a povídky. Některé velmi humorné, jiné dojemné. Všechny příběhy spojovaly nádherné šansony, které zpívaly pardubická zpěvačka Milena Dobrovolná a francouzská herečka Claire Vidoni. Jejich hereckými partnery pak byli Éric Cénat, který je i tvůrcem projektu, a Josef Láska a Milan Němec.

Celý večer byl propojen tématem lásky, ať již upřímné a vřelé, či absurdní a směšné. Diváci se tímto tématem nechali unášet, dojímat i rozesmávat. Atmosféra byla skutečně báječná. A herecké výkony jakbysmet. Projekt Kabaret: Láska v Paříži bezesporu patří mezi díla, která mají svůj význam, a bylo by krásné, kdyby se ještě někdy na Malé scéně zopakoval.

KrP

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

člen skupiny enteria

Ubytování zajišťuje:

Sponzor
Kuličky smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMÍDOVÝCH

Sponzoři festivalu:

Pilsenský Prázdnok

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Ilije Šmída; hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

18. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

V.

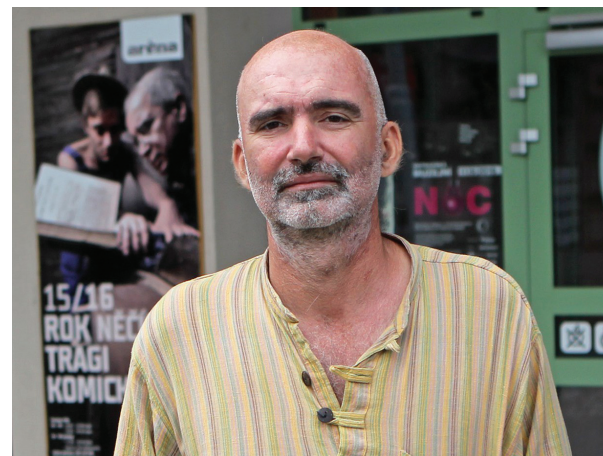
pátek 26. ledna 2018

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Komorní scéna Aréna, Ostrava

Yasmina Reza (1959) patří k nejúspěšnějším francouzským dramatickým dramatičkám a její komedie **Obraz** se stala celosvětovým divadelním hitem (hra byla přeložena do 35 jazyků). Přátelé

Marek, Boris a Ivan se pravidelně scházejí mnoho let a užívají si společných chvil... až do dne, kdy si Boris koupí velmi drahý a velmi zvláštní obraz. Modernistické dílo vyprovokuje vyostřenou debatu nejen o současném umění – zatímco Boris jej považuje za skutečné umělecké dílo, Marek si myslí, že se jedná o drazé zaplacenou sračku... a „tolerantní“ Ivan se mezi nimi zoufale snaží najít kompromis. Jejich estetický spor se však vzápětí zvrtné ve velmi vtipně vystavěnou hádku

o pravých životních hodnotách a podstatě skutečného přátelství. Se zjištěním, že hodnoty, které vyznávají, nejsou až tak totožné, se naši tři přátelé vyrovnávají poměrně těžce.

Oduševnělý pohled ženské autorky na mužskou sebestřednost a ješitnost pobavil všechny tři herce i mužský inscenační tým již během samotného zkoušení. Inteligentní ženy toho o mužích vědí zpravidla víc, než si jsou muži ochotni připustit. Doufáme, že i pardubický divák se při představení bude bavit stejně jako my při zkoušení. Prestižní festival, jakým GRAND Festival smíchu bezesporu je, si takovou inteligentní zábavu nepochybně zaslouží a my se budeme snažit, abychom ji nezkazili.

Tomáš Vůjtek, dramaturg Komorní scény Aréna

Komedii považuji za nejjednodušší žánr co do hodnocení, říká Albert Čuba

Dnešní soutěžní komedii je **Obraz** Komorní scény Aréna. Komédie milovaná divadelními kritiky i ostravskými diváky přivádí do Pardubic tři herce, z nichž jsme si k rozhovoru přizvali **ALBERTA ČUBU**, který je dnes však již bývalým hercem Arény. V současné době vlastní Divadlo Mír, které se samo zaměřuje na komedie...

Bude vaše dnešní hostování v Pardubicích vaší první zdejší zkušeností?

Nebude. Přesně 22. února 2008 jsme v Pardubicích hráli na alternativní scéně tohoto festivalu představení Brýle Eltona Johna.

V čem je podle vás kouzlo komedie Obraz?

V tom, jak se autorce podařilo rozkrýt mužskou ješitnost a zcela ji obnažit.

Jaká je vaše postava? Máte s ní něco společného?

Je to úplný blbec. Na facku. Doufám, že s touto postavou nemám společného vůbec nic.

S režisérem hry Vojtěchem Štěpánkem jste se nepotkal poprvé. Jak se vám s ním pracuje?

Vojta Štěpánek dělá herecké divadlo založené na výkladu situace a bez užívání stylizovaných či přehnaně expresivních postupů, ať už v herecké akci či ve scénografii. V podstatě se jeho přístup dá charakterizovat slovy – pojďme udělat dobré divadlo...

V Ostravě jste založil vlastní divadlo, které se specializuje na komedie. Proč právě na komedie?

Je to dáno zaměřením na široké publikum a nutností vydělat peníze na provoz.

K tomu mě napadá otázka, co říkáte na festival, který je přímo zaměřený na komedie?

To je, myslím, super věc, a pokud se nepletu, je to jediný festival tohoto typu v ČR.

Jak by podle vás měla správná komedie vypadat a co by měla obsahovat?

Považuji komedii za nejjednodušší žánr co do hodnocení. V případě dramatu, depresivních her, stylizovaných šíleností apod., kdy kritika řekne, že se to nepovedlo, a diváci nechodí, se můžou tvůrci schovat za všefakající větu: „Vy jste to nepochopili.“ U komedie se za tuto větu schovat nelze. U komedie je to jasné. Buď se diváci smějí a baví, anebo se nesmějí a nebaví. A pokud se nesmějí a nebaví, komedie se nepovedla a je špatná. Basta fidli!

Jaký vy máte rád humor?

Vypointovaný. Politický. Situační.

Náhodou jsem zjistila, že máte rodinou vazbu na naši herečku Janu Ondruškovou... Nenašla by se na závěr nějaká vtipná historka právě s Janou?

Ano. Jana Ondrušková je sestra mé manželky, tedy má švagrová. A nějaké vtipné historky s Janou by se bezpochyby našly, především z dob jejího studia na ostravské konzervatoři, ale pro jistotu nechme některé věci spát. (smích) Ale zase musím říct, že když se s Janou potkáme, tak velmi hezky mluví o Pardubicích i o zdejším divadle, takže se k vám moc těším.

KrP

Holčičí svět nebývá vždy jen růžový

„Tak tohle může říct fakt jen ženská,“ nechal se z hlediště po několika úvodních replikách slyšet zástupce mužského pohlaví, jenž pravděpodobně nevycházel z úžasu po celou dobu představení **A pak přišla Mirna**, uvedeného 23. ledna na Malé scéně ve dvoře. V 75 minutách byl totiž spolu s několika málo dalšími maskulinními diváky, zúčastněnými ať už dobrovolně, či pod nátlakem svých drahých poloviček, vystaven silnému záření neskutečné slovní smršti a ženského myšlení, které by daným mužům nedávalo bez záchytných bodů patrně žádný smysl. Ještěže dámské publikum souznělo s hlavními představitelkami od začátku až do konce. Která z nás by se totiž v tomto příběhu tak trochu sama neviděla.

Německá dramatička Sibylle Berg se rozhodla postavit svou hru na věčném tématu – vztahu matky s dcerou. S touto základní linií pak dokázala prostřednictvím vtipu a trefně mířené ironie originálně skloubit veškeré slasti i strasti, sny, touhy a ideály související s generací X a generací Y. Bravurně také vykreslila na drobných detailech jejich mezigenerační rozpor i současnou společnost.

Velký podíl nese na vynikající kvalitě samotného představení nejen výprava Anny Brotákové, ale především dramaturgyně Marie Špalová a režisér Adam Svozil (mimochodem v roce 2013 byl členem studentské poroty GRAND Festivalu smíchu – pozn. red.), jenž se v ženské tematice překvapivě neztratil. Inscenaci vtiskl formát seriálu inspirovaný Gilmoreovými děvčaty, který je pro obě generace tolik příznačný. Svozilova přesná a pečlivá režie se ale nejvíce odrazila v hereckých výkonech. Natália Drabiščáková v roli Onny dokázala pod jeho vedením zevrubně vykreslit téměř dvacetiletý vývojový oblouk své postavy od bojovné, intelektuální rebelky po ideálů zbavenou, vyhořelou a trapnou matku a dávnou obdivovatelkou Davida Guetty, která se chce ještě více odstříhnout od společnosti tím, že se přestěhuje na venkov. Proměnou projde také její dcera Mirna v podání Kateřiny Dvořákové, která sice zůstane od narození po dospělost věrna růžové, zato nepochopení mezi ní a matkou začíná nabírat temnějšího odstínu.

Inscenace pražského Divadla LETÍ **A pak přišla Mirna** tak přinesla v rámci doprovodného programu GRAND Festivalu smíchu nejen slet vtipně padajících sarkastických hlášek, ale také poněkud palčivý pohled na generaci Xen a Ypsilonek.

TrBl